

stalten nærmest maa sammenlignes med et større Bank- eller Forsikringsinstitut, og at de Forhold med Hensyn til Kvalifikationer og Arbejdstid, der have været bestemmende ved Fastsættelse af Lønninger m. m. i et saadant Institut, ogsaa maa gælde for Statsanstalten. Princippet maa derfor være: En Begyndelsesløn, som de lavere stillede Tjenestemænd under de nuværende Forhold kunne leve af; Alderstillæg saaledes indrettede, at de gode Kræfter kunne finde sig i eventuelt at vente paa Forfremmelse, og endelig saadanne Lønninger i de højere Stillinger, at disse blive nogenlunde passende til de Fordringer, der blive stillede til dem, og til det store Ansvar, der efterhaanden er kommet til at hvile paa Tjenestemændene i disse Stillinger.

Anstaltens store Udvikling i de senere Aar vil fremgaa af den ovenfor anførte Opgørelse for Tiden 1898 til 1907. Det ses heraf, at den aarlige Tilgang paa Livsforsikringer i Almindelighed er steget fra ca. 9 Mill. Kr. til ca. $14\frac{2}{3}$ Mill. Kr., og at den tilsvarende aarlige Afgang, der ogsaa kræver meget Arbejde, er steget fra ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til over $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endvidere er den samlede Livsforsikringssum steget fra ca. 76 Mill. Kr. til ca. 138 Mill. Kr., og ogsaa for de andre Forsikringsarter er der sket en stor Forøgelse. Hertil kommer, at Tilgangen af mindre Forsikringer har været uforholdsmæssig stor saaledes, at den forøgede Tilgang omfatter forholdsvis langt flere enkelte Forsikringer, og Arbejdets Forøgelse er derved blevet forholdsvis større, end det fremgaa af de nævnte Tal. Det ses blandt andet ogsaa deraf, at medens Antallet af nytegnede Forsikringer i 1898 var 4,269 var det 8,744 i Aaret 1907. Antallet af de Regnskabsbilag, der i 1898 indsendtes fra Anstaltens Agenturer, var ca. 64,000 Stykker, det er nu ca. 178,000 Stykker. Endelig maa bemærkes, at den stadig betydelige Tilvækst af Formuen medfører tilsvarende forøget Arbejde. I Tiden fra 1898 til 1907 er saaledes Formuen blevet forøget med ca. 18 Mill. Kr., og det uagtet der i 1904 blev overført 11 Mill. Kr. til Statskassen. Anstaltens samlede Formue var ved Ugangen af Aaret 1907 ca. 100 Mill. Kr.

Til § 1.

Anstaltens Forretningsfører lønnes nu med 6,000 Kr., stigende hvert 5te Aar med 1,000 Kr. til 8,000 Kr. Naar man foreslaar en Lønning af 8,000 Kr. stigende til 10,000 Kr. er dette begrundet i den

store Betydning, denne Tjenestemand har for Anstalten i det hele, baade hvad Arbejde og Ansvar angaar. Lignende Stillinger i Banker og i de private Forsikringsselskaber lønnes med 15—20,000 Kr., altsaa betydelig højere end her foreslaaet. At man imidlertid ikke har foreslaaet denne Lønning højere, hidrører fra, at man dog maa anse den for nogenlunde passende i Sammenligning med de øvrige foreslaaede Lønninger i Anstalten. Tages Hensyn til den formindskede Tantieme, repræsenterer den foreslaaede nye Lønning kun en Forhøjelse af ca. 1,000 Kr. aarlig.

Ved den nugældende Lønningslov forbedredes de matematikkyndige Direktørers Lønning noget, idet man for deres Vedkommende gik over fra Honorar til almindelig Lønning, der fastsattes til 4,000 Kr. stigende hvert 5te Aar med 600 Kr. til 5,200 Kr. I Virkeligheden naaede man derved ikke til de Lønningssatser, som vilde have været de naturlige, hvis man ikke ved Ansættelsen af Lønningerne havde benyttet de tidligere normerede Honorarer som Udgangspunkt. Først med de nu foreslaaede Lønninger, 5,500 Kr. stigende til 7,500 Kr. kan det siges, at der vil være opnaaet Lønningsvilkaar, som svare til det ikke ringe Arbejde og det meget store Ansvar, som er forbundet med disse Stillinger. Ansvar for Opgørelsen af Anstaltens Status paahviler saaledes udelukkende disse Tjenestemænd. Tantiemeformindskelsen for disse Direktører vil andrage ca. 500 Kr. aarlig for hver.

For de 2 Direktører, som ikke ere Forretningsfører eller matematikkyndige Direktører, har man foreslaaet en Forhøjelse fra 1,400 Kr. til 2,400 Kr., ligesom Formandshonoraret er forhøjet fra 800 Kr. til 1,000 Kr. Da Tantiemen for disse Stillinger ogsaa vil formindskes med ca. 500 Kr. aarlig, er Forøgelsen her forholdsvis ringe. Det har megen Betydning for Anstalten, at den i disse Stillinger faar indsigtfulde og fremragende Mænd, og Honoraret kan derfor ikke ret vel sættes lavere end her foreslaaet. Størrelsen af Honoraret kan kun anses passende, naar det ikke eventuelt bliver nedsat af Hensyn til anden Embedsstilling.

Paragraffens Slutningsbestemmelse er overgaaet uforandret fra den ældre Lønningslov.

Til § 2.

De her foreslaaede Forøgelser for Kassereren, Lægen og Kontorcheferne, nemlig